

στου Εὐαγγ. Ζάππα, ἑνὸς τῶν μεγάλων εὐεργετῶν τοῦ Γένους. Ὁ αἰδιδίμος φιλόπατρις πᾶν ἄλλο ἔπρεπε νὰ πράξῃ παρὰ νὰ στείλῃ τὴν κεφαλὴν του εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ θάνατον. Ἐχει τόσα ἀλλόκοτα νὰ ἴδῃ ἢ ἀγαθὴ αὐτὴ κεφαλὴ, τελούμενα ἐντὸς τοῦ περιβόλου τῶν Ὀλυμπίων καὶ ἐκτὸς τοῦ περιβόλου, ὥστε ἐπειδὴ δὲν θὰ ἔχῃ ναῦν νὰ χάσῃ θὰ χάσῃ ἀφεύκτως τὸν μπουσουλα... ἦγουν τὴν πυξίδα.

✱

Σχηματίζεται εἰς τὴν θέσιν Καλλιθέαν νέα πόλις, μετὰξὺ Ἀθηνῶν καὶ τῆς Φαληρικῆς παραλίας. Ἡ Νέα Ἐφημερίς προτείνει, ὅπως ἡ νέα πόλις ὀνομασθῇ Κεκροπία. Ἄν πρόκειται ἡ νέα πόλις νὰ οἰκοδομηθῇ μὲ τὰς συνθήκας τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς καθαριότητος τὰς ὑφισταμένους ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, παραδεχόμεθα τὴν προτεινομένην παρὰ τῆς φίλης συναδέλφου ὀνομασίαν, ἀλλὰ μὲ μικρὰν παραλλαγήν καὶ συμφωνοῦμεν νὰ ὀνομασθῇ ἡ νέα πόλις Κεκοπρία.

✱

Ὁ μικρὸς πρωινὸς Αἰὼν μετὰ ὀλιγοήμερον ἀτυχῆ βίον, ἐξέπνευσεν ἄωρος.

— Κρῖμα! ἔλεγε κινῶν θλιβερῶς τὴν κεφαλὴν εἰς τῶν ἀναγνωστῶν του· δὲν ἤλπιζα νὰ ἴδω εἰς τὰς ἡμέρας μου τὴν συντέλειαν τοῦ αἰῶνος!

Ἄσος

ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

ΠΟΥ ΝΑ ΕΙΝΕ:

Ποῦ νὰνε τάχα ὁ βασιλεὺς καὶ ποῦ νὰ κἀνὴ χᾶζι;
πῶς δὲν μᾶς γράφει μιὰ σταλλιὰ, νὰ μάθουμε κ' ἐμεῖς,
πῶς τὰ περνᾷ καὶ πῶς γλαντᾷ καὶ πῶς διασκοδεᾶζει
καὶ ποῖο τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἐκδρομῆς;
κατὰ τὴν ἀπουσίαν του μεγάλως δυστυχοῦμεν,
καὶ περὶ τῆς ὑγείας του πολὺ ἀνησυχοῦμεν.

ΕΜΠΡΟΣ

Ἐμπρὸς πάλι ἀνταμάκια,
ψηροφόροι μου χρυσοῖ,
ἀλλὰ πάλι σηκωτάκια
καὶ τοιγᾶρα καὶ κρασί·
πάλι τούμπανα καὶ φούργιας
θ' ἔχωμ' ἐκλογαῖς καινούργιας.

Ἐπὶ κεφάλι σας φορεῖτε
τὸ καπέλο σας στραβά,
καὶ τὴν ψῆφ' ὅσῃ ἔχετε
νὰ τὴν δόσῃ ἀκριβά,
καὶ θελήσῃ ἑσεῖς τώρα
ὅ,τι δὲν θὰ θέλ' ἡ Ὀρα,

Ο ΔΟΜΒΑΡΔΟΣ

Ὁ Δομβάρδος ταξιδεύει ἔστ' ἑδικά του βιλαιτία,
καὶ καινούργια ἐτοιμάζει κ' ἀτελείωτα ρουσαβέτια.

Καλλιθέα

ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ

Τέλος πάντων, μετὰ τόσας καὶ ποικίλας περιπέιαις, μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς μηνὸς καὶ ἐναγώνιον προσδοκίαν τῶν κατοίκων τῆς πρωτεύουσῆς, μετὰ τόσας δεινὰς εἰδήσεις καὶ διαμάχας τῶν νομομαθῶν, ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις τοῦ Πρωτοδικείου, δι' ἧς ἡ δημοτικὴ ἐκλογὴ Ἀθηνῶν ἠκυρώθη μὲν ὡς πρὸς τὸν δήμαρχον, ἐπεκυρώθη δὲ ὡς πρὸς τοὺς συμβούλους καὶ παρέδρους. Ὡστε ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων ἀπέκτησε μὲν νέας χεῖρας—καὶ χεῖρας αἱ ὁποῖαι ὡς ἀπεδείχθη κατὰ τὴν ψηφοφορίαν γνωρίζουν νὰ ἐργάζωνται ἀξιόλογα—ἀλλὰ δὲν ἀπέκτησεν ἀκόμη κεφαλὴν. Ὅπως ἔχουν τὰ πράγματα εἶνε φόβος, μήπως ἀποκτίσῃ μὲν δήμαρχον, ἀλλ' οὐχὶ καὶ κεφαλὴν.

✱

Ἡ ὑπόθεσις δὲν ἐτελείωσεν ὅμως, διότι μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν Πρωτοδικῶν ἔπεται ἡ ἀπόφασις τῶν Ἐφετῶν ἐξ ἧς ἐξαρτᾶται ἡ ὀριστικὴ λύσις. Πρὸς τιμὴν τῶν κυρίων, Ἐφετῶν μας ἐλπίζομεν καὶ πιστεύομεν ὅτι ἡ ἀπόφασίς των θὰ ἐκδοθῇ ἰσχύος.

✱

Ἀνόητος ἐρώτησις.

ὑποθέσατε ὅτι ὁ ἐκλεγθεὶς ἐκκλητὸ Κῦρος καὶ ὄχι Ἀνδρέας... Ἐὰ εἴπητε ἴσως ὅτι Κῦρος ἐλέγετο εἰς τῶν δύο ἀγίων Ἀναργύρων καὶ ὅτι ὁ κ. Συγγρός δὲν ἠδύνατό ποτε νὰ φέρῃ τοιοῦτον ὄνομα, ἀλλὰ σὰς ἐπαντῶμεν ὅτι καὶ ὁ κ. Σιμόπουλος ὀνομάζεται Ἀναργύρος, κατ' εὐφημισμὸν. Λοιπὸν, ἐὰν ἐλέγετο Κῦρος, ἠδύνατο ἡ ἐκλογὴ του νὰ θεωρηθῇ ἄκυρος;

✱

Ζήτημα

Μετὰ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς ὁ κ. Συγγρός θὰ λέγεται κύρ Ἀνδρέας ἢ ἀκύρ Ἀνδρέας;

✱

Πολλοὶ ἐλυπήθησαν διὰ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς, φρονοῦντες ἐν πεποιθήσει ὅτι ἂν ἐγίνετο δήμαρχος ὁ κ. Συγγρός, ἠδύνατο τοῦλάχιστον νὰ ὠραίσῃ τὴν πόλιν. Νομίζομεν ὅτι οἱ τοιοῦτρόπως σκεπτόμενοι δὲν ἔχουσι δίκαιον. Ὁ κ. Συγγρός, ὁ ἀσπονδὸς πολέμιος τῆς ὥρας, πᾶν ἄλλο ἠδύνατο νὰ πράξῃ παρὰ νὰ ὠραίσῃ.

✱

Καὶ ἐν ἄλλο περὶ τῆς ἐκλογῆς.

Οἱ νόμοι μας ἐκ τῶν γενομένων συζητήσεων περὶ τῆς ἐρμηνείας αὐτῶν ἀπεδείχθη ὅτι εἶνε σκοτεινοί. Φαντάσθητε ὅμως πόσον πυκνὸν πρέπει νὰ εἶνε τὸ σκότος των, ἀφοῦ δὲν κατώρθωσαν νὰ τὸ διαλευκάνωσι τὰ τόσα φῶτα οὐ μόνον τῶν ἐν Ἀθήναις, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν Ζαχόλῃ, Σικίνῃ, Ἀργαλαστῇ, Μελιγαλᾷ καὶ ἄλλαχού νομομαθῶν.

✱

— Πάλιν καλλίτερος ὁ Ἀνδρέας... Δεκάστρου ἀπὸ τὸν κ. Ἀνδρέαν Συγγρόν! ἠκούσθη λέγων εἰς τῶν ἐμμανῶν διωκτῶν τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ τελευταίου, μετὰ τὴν ἀκύρωσιν.

— Διατί; τὸν ἠρώτησε.

— Διότι ὁ Δεκάστρου ἀπομένει πάντοτε κόμης, ἐνῶ ὁ κ. Συγγρός ἔχασε τὸ κομητᾶτο του.

Ἡρώτης ὁ Ἀστικὸς